

מ"ת 34312/08/21 - מדינת ישראל נגד אוריאל ריזקן

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 34312-08-21 מדינת ישראל נ' ריזקן(עציר)
תיק חיצוני: 527572/2021

בפני	כבוד השופט בן ציון ברגר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אוריאל ריזקן (עציר)

החלטה

לפני בקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירות : היזק לרכוש במזיד והסגת גבול פלילית .

על פי כתב האישום המשיב ובת זוגו (להלן: "המתלוננת") הם בני זוג מזה מס' שנים ולהם בת משותפת. למתלוננת ילד נוסף ממערכת יחסים קודמת .

בתאריך 5.8.21 נתגלע ויכוח כספי בין המשיב למתלוננת (בנוגע לשכר דירה ולתשלומי החשמל) במהלכו כך נטען הודיע המשיב למתלוננת שאינו רוצה עוד לגור עמה בדירה. המשיב יצא את הדירה והמתלוננת הוציאה את חפציו מחוץ לדירה. עת שב המשיב לדירה בשעה 15:25 ו/או בסמוך לכך, דפק בחוזקה בדלת הכניסה לדירה בעט בה תוך שהוא צועק "בואי תפתחי את הדלת אנו נראה מי מוציא את מי " ומשלא נענה פרץ את הדלת בחוזקה ושבר אותה. המתלוננת הזמינה משטרה ומשזו הגיעה מצאה את המשיב יושב בסלון ועוסק בעישון סם (בהיתר).

המבקשת כאמור טוענת להיזק לרכוש במזיד , הסגת גבול כדי להפחיד , להעליב , להקניט את המתלוננת או לעבור עבירה שלא כדין.

ב"כ המשיב טען שהעבירות המיוחסות למשיב אינן מקימות עילת מעצר ולמעשה אין בהם ראיות לכאורה להביא להרשעתו ולמעשה המבקשת הוסיפה את האישום בהסגת גבול פלילית למרות שלא נחקר בעבירה זו, ורק משום שידעה שאין בסיס להרשעה או למעצר על בסיס ההיזק במזיד. הסניגור טען שמדובר בדירה משותפת ולכן אין כאן הסגת גבול פלילית וכאשר המשיב הגיע לדירה ולא נענה חשש לשלומה של המתלוננת ובתם המשותפת לכן, נאלץ לשבור את הדלת כדי להיכנס. הסניגור עתר אפוא לשחרור מידי של המשיב.

ראיות לכאורה

במקרה דנן, על בית המשפט לבחון את חומר הראיות הקיים האם יש בו סיכוי סביר להרשעת הנאשם במידה ויוכח בהליך הפלילי.

אקדים ואומר שבחינת הראיות לכאורה כנגד המשיב מצביעות על חולשה ראייתית במצטבר ועל אף זאת סברתי שבנסיבות המיוחדות של תיק זה יש מקום לעריכת תסקיר מעצר ואסביר טעמי:

דומני, שבחינת הראיות מצביעות על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד (ס' 452 לחוק העונשין) אך באשר להסגת גבול פלילית (ס' 447 לחוק העונשין) על ראיות לכאורה בעוצמה חלשה אם בכלל.

הסנת גבול פלילית

על פי הנסיבות המתוארות בכתב האישום, פרץ ויכוח בין בני הזוג סביב נושא תשלומי שכר הדירה והחשמל, המשיב הטיח שאינו רוצה עוד לגור עמה, יצא מהדירה ושב אליה בסביבות השעה 15:25 לערך, דפק על הדלת בחוזקה ומשלא נענה בעט בדלת ושבר אותה. כשהמשטרה הגיעה לדירה ישב בסלון הבית.

בחינת הראיות לכאורה מלמדת כי הצדדים הם בני זוג שלהם בת משותפת. האירוע ארע ב-5.8.21. יצוין שהמשיב שוחרר ממאסר של שנה בחודש מאי 21 לאחר שהורשע בעבירת אלימות כלפי המתלוננת (גרם לה לכוויות), עם שחרורו חזר להתגורר עם המתלוננת, כלומר במשך שלושה חודשים התגוררו בני הזוג בדירה כאשר בשלב זה איני נדרש לבחינה של מידת האינטנסיביות של המגורים המשותפים או הקשר הזוגי, מאחר ונטען שבני הזוג התווכחו בנושא דמי השכירות ותשלומי החשמל אזי הצדדים קיימו ולו גם לכאורה משק בית משותף, בנסיבות אלו טענת המבקשת שחווה השכירות של הדירה הוא על שמה של המתלוננת בלבד היא כשלעצמה טענה בעוצמה נמוכה שעה שעסקין בבני זוג המקיימים משק בית משותף בדירה לכן, ראיות לכאורה להסגת גבול כאשר אדם חוזר לדירת מגוריו בה הוא מקיים זוגיות ומשק בית משותף היא בעוצמה נמוכה אם בכלל. לכן לו זו הייתה העבירה היחידה המיוחסת למשיב לא הייתה מתקיימת בגינה אף לא עילת מעצר. ובכל מקרה שניתן היה להשיג את תכליתה באמצעים של שחרור בתנאים.

ברם, בשונה מהדיון לעיל קיימות ראיות לכאורה לקיומה של עבירה של היזק במזיד ודומני כפי שאפרט גם עילת מעצר.

היזק לרכוש במזיד

המשיב מודה לכאורה שפרץ את דלת הכניסה אך לגרסתו עשה זאת לאחר שחשש לשלומה של המתלוננת ובתו. נוכח מכלול הנסיבות גרסתו אין בה כדי לאיין או להחליש את הראיות לכאורה הקיימות כנגדו: הויכוח שהתקיים בינו לבין המתלוננת במהלכו הטיח בפניה שאינו רוצה להתגורר עמה עוד, יציאתו מהדירה וחזרתו לדירה כאשר המתלוננת הוציאה את חפציו אל מחוץ לדירה, הטענה שהטיח בה עת בעט בדלת: "נראה מי יוציא את מי מהדירה", שבירת הדלת, כל אלה נסיבות המתכנסות לעוצמה ראייתית לכאורה לביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד. גרסת המשיב כי חשש לשלומה של המתלוננת ושל בתו אינה נתמכת בראיות שיש בה כדי לתמוך בגרסתו או למצער לכרסם במכלול הראיות הקיימות כנגדו בגין עבירת ההיזק במזיד.

על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לקיומה של העבירה של היזק לרכוש במזיד.

האם מתקיימת עילת מעצר בגין עבירה זו?

נוכח התוצאה אליה הגעתי ביחס לעבירה של הסגת גבול פלילית, ולאור כך שעבירת ההיזק לרכוש העומדת בפני עצמה היא נמצאת במדרג נמוך של העבירות, לא ניתן להתעלם במקרה הנדון מהנסיבות האופפות את האירוע הנטען.

המקרה הנדון אינו עוד מריבה בין בני זוג שיצאה משליטה שגם ממנה אין להתעלם, אלא מריבה בין בני זוג החוסה תחת צילה של אלימות בין בני זוג שבגינה הורשע המשיב וריצה עונש מאסר של שנה (גרם לכוויות בגופה של המתלוננת). אם נכונה גרסת המתלוננת שבזיכרון ביניהם המשיב הטיח בה שהוא מתכוון לעזוב את הדירה ולהתגרר עם חבריו וחזר לאחר מכן לדירה ומשמצא את חפציו מחוץ לדירה והמתלוננת לא נענתה לפנייתו לפתוח את הדלת, דפק בחוזקה בדלת, בעט בה עד שנשברה, מצביע הדבר שהאלימות התפרצה במקרה הנדון לשבירת הדלת. מסוכנות נלמדת לא רק מאלימות פיזית כלפי בת הזוג אלא גם כלפי רכוש והגלישה ביניהם היא אפשרית. אני ער לכך, שמעבר לשבירת הדלת אין ביטוי פיזי כלפי המתלוננת עצמה ואני אף ער לכך שמשך שלושה חודשים לא נמצא ביטוי ממשי לאלימות, אך נוכח עברו של המשיב יש לנהוג משנה זהירות.

לפיכך, בענייננו מתקיימת עילת מעצר כל שכן, נוכח טענת הסניגור להעדר ראיות לכאורה ולהעדר עילת מעצר לא הוצגו חלופות מעצר. במקרה הנדון ונוכח הרשעתו של המשיב באלימות קשה כלפי בת זוגו והסמיכות בין האירוע הנטען למועד שחרורו ממאסר יהיה זה נכון לבחון את שחרורו בתנאים ו/או חלופת מעצר ו/או את המשך מעצרו בשל מסוכנות למתלוננת באמצעות תסקיר מעצר.

על כן, אני מורה לשירות המבחן להגיש לבית המשפט עד ליום 9.9.21 תסקיר מעצר שבו יבחנו חלופות מעצר ככול שיוצגו על ידי המשיב וסניגורו או בחינת האפשרות לשחרורו בתנאים.

נקבע דיון ליום 19.9.21 שעה 10:00 בהמלצות התסקיר.

המשיב ישהה במעצר עד להחלטה אחרת.

החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"א, 22 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.